

MEMÒRIA D'ACTES DE L'ONZENA EDICIÓ DE LA UPEC : "DE LA PROTESTA A LA PROPOSTA"

Els passats 1, 2 i 3 de juliol es va celebrar, a la seu de CCOO de Catalunya, l'onzena edició de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya (UPEC) 2015, sota el lema "De la protesta a la proposta".

En aquesta darrera edició van passar per les taules de debat més de 25 ponents de gran rellevància intel·lectual com Iñaki Gabilondo, Dolors Bramón, Gemma Calvet, Joan Herrera, Miquel Iceta, Oriol Junqueras, Gemma Ubasart, Quim Arrufat, Jose M Álvarez, Joan Carles Gallego, Jordi Serrano, Joan Puigcercós, Jordi Hereu, Imma Mayol, Rosa Maria Calaf, Sergi Picazo, Josep Fontana, Adoración Guaman, Joan Manuel Tresserras,

Xavi Domènech o Vicenç Navarro, entre d'altres.

Prop de 2.000 persones van participar en aquestes jornades que van estar plenes de reflexió, debat i propostes. Es va parlar de projectes polítics comuns, de si hi ha vida després de la política, de la història nacional catalana, de periodisme o de temes com la islamofòbia o el polèmic TTIP. En aquesta edició els premis UPEC 2015 van ser per l'Isma i el Dani i BarnaSants.

En el següent informe es presenten les cròniques que es van escriure després de cada taula i que resumeixen el contingut d'aquestes. A més de les cròniques es va fer seguiment 2.0 (Twitter i Facebook) a la xarxa.

Tots els debats es van poder seguir en directe per Internet gràcies al servei d' streaming ofert. Així mateix es poden recuperar tots els vídeos de les diferents sessions al canal de YouTube de la UPEC.

Dimecres 1 de juliol

Inauguració: “Qué hicimos, qué hemos de hacer”

Iñaki Gabilondo inaugura l'edició d'aquest any de la UPEC amb una reflexió sobre la lògica capitalista

“Quan el tren va descarrilar el 2008, el tren viatjava cap a l'abisme. Tan extraordinari va ser l'ensurt que es va dir que s'havia de rellegir el capitalisme. Tres setmanes més tard estàvem igual, amb el tren encarrilat una altra vegada i viatjant cap al precipici”, ha recordat el periodista Iñaki Gabilondo en la inauguració de l'edició de la UPEC d'aquest estiu, que duu el lema *De la protesta a la proposta*.

“En un moment com el que vivim la paraula que defineix l'estat d'ànim de la gent és l'estupor. És un temps de canvi molt notable”, ha dit Gabilondo, que ha posat l'èmfasi en què si les societats volen, poden canviar. “No és que estiguem passant una crisi perquè vam tenir un mal 2008 o perquè hagi arribat el PP al poder, que d'això ja en parlarem, sinó que tot això té a veure amb una lògica interna del capitalisme”, ha subratllat.

Gabilondo ha alertat que els diners “galopen sense límit i s'apoderen de tot” i que la crisi no ha afectat a tothom per igual. Segons ha dit, a Espanya el nombre de rics durant la crisi ha crescut un 40%. “La desigualtat es crea i està construint universos sencers que tenen pinta de consolidar-se per quedar-se, com el precariat”, ha advertit. Amb tot, el periodista veterà ha assegurat que encara està pendent la lectura del que està passant i que del poc que se sap és que el futur, que segons ell plantejarà grans desafiaments com ara que no hi hagi feina, dependrà de les accions del present.

Per la seva banda, el rector de la UPEC Jordi Serrano ha destacat que “ja hem viscut algunes pàgines importants” de la història que en les jornades anteriors es va vaticinar que es viurien. Serrano ha celebrat el missatge que transmeten els resultats de les passades eleccions: “Ha estat com una partida de billar, amb una jugada n'hem fet fora a molts”. En el cas de Barcelona ha parlat de “justícia poètica” i ha assegurat que han estat els barris els qui han tret l'alcaldia a Xavier Trias. Serrano ha posat l'accent en les desigualtats i la corrupció. “Ara es comença a dir que els lladres són lladres. I el que s'assembla més a un lladre català és un lladre espanyol”, ha dit.

A l'inici de la inauguració també han intervingut el secretari general d'UGT Josep Maria Álvarez, i el de CCOO, Joan Carles Gallego. Álvarez ha aprofitat per mencionar que la inauguració de les jornades coincideix amb l'entrada en vigor de la llei Mordassa, una llei que, segons ha dit, “ens priva de llibertats i farà més difícil exercir drets fonamentals com el dret a vaga o a manifestació”. Per la seva banda, Gallego ha destacat que vivim una “involució de les polítiques europees” i n'ha posat com a exemple les negociacions sobre el TTIP. “Aquest país s'està degradant en termes de desigualtats”, ha afirmat.

“Corrupció del sistema o sistema corrupte”

Els periodistes Pere Rios, Rafa Burgos i l’advocada Gemma Calvet debaten sobre les esquerdes del sistema i la impunitat de la corrupció a Catalunya

Les competències limitades d’alguns mecanismes de control, la manca de protecció dels funcionaris públics o un sistema judicial poc eficient serien algunes de les esquerdes que contribueixen a la corrupció del sistema segons han apuntat els ponents de la taula Corrupció del sistema o sistema corrupte.

El periodista d’*El País* Pere Rios ha iniciat el debat, moderat pel també periodista Joan Rueda (*El Punt Avui*), apuntant la falta de voluntat política perquè el sistema funcioni. Com a exemple, ha posat les competències limitades o els ritmes de treball d’alguns mecanismes dels quals disposa Catalunya, com ara l’Oficina Antifrau o la Sindicatura de Comptes. Mecanismes que, segons ell, el poder polític hauria de permetre que funcionessin.

Prenent com a partida per a la reflexió la pregunta del debat, el periodista Rafa Burgos, autor de *Crema Catalana: amiguismo, corrupción y otras miserias*, ha confessat tenir els seus dubtes. “Jo hi ha dies que penso que és la corrupció del sistema i dies que penso que és tot el sistema el que és corrupte”, ha plantejat. Per a l’advocada Gemma Calvet “la trampa de la pregunta és la simplificació” ja que segons ella parlar de corrupció és parlar d’un tema molt complex.

Amb tot, però, Calvet ha volgut destacar que “estem en un moment positiu des del punt de vista democràtic. Ens trobem en un moment on efectivament la democràcia, la gent, està demanant la veritat”. “Encara tenim eines, és un tema de voluntat política”, ha coincidit amb Rios.

Un dels temes que ha plantejat l’advocada és la impunitat de la corrupció. “És un escàndol que alguns corruptes no estiguin ingressant a presó, per això és tan important la pressió ciutadana”, ha dit. També ha criticat la poca eficiència amb què funciona el sistema judicial i ha reivindicat que els tribunals han de tenir mitjans per treballar de forma ràpida i eficaç. “Vull una justícia local, assequible i on els jutges també hagin de retre comptes”, ha comentat. Un dels punts que ha posat sobre la taula algú del públic és la importància que la figura del funcionari públic estigui protegit a l’hora de denunciar possibles casos de corrupció. Sobre el rol de la societat, s’ha obert un debat entre els assistents, que han plantejat als ponents com pot articular-se la societat civil per controlar que l’administració sigui efectiva.

Tots han coincidit a destacar la importància dels mitjans de comunicació independents. Molts mitjans estan controlats pels bancs. Si fas una crítica a CaixaBank en aquest país ja no pots viure. Quina independència política es pot tenir en aquest panorama?, s’ha preguntat Rafa Burgos. “Jo vull saber amb qui es reuneixen els meus representats, vull saber de què han parlat i tinc dret a saber-ho”, ha afegit Rios.

“Hi ha vida després de la política?”

Jordi Hereu, Imma Mayol i Joan Puigcercós asseguren que hi ha vida després de la política

Els tres ponents de la taula "Hi ha vida després de la política?" han coincidit en afirmar amb un sí rotund que n'hi ha i que ells han fet la transició d'una forma normalitzada. Això sí, han remarcat que han deixat la vida política professional, però en cap cas la vocació per la política.

Abans d'entrar en la qüestió principal del debat, Jordi Hereu, exalcalde de Barcelona (PSC), ha volgut enviar un missatge positiu a favor de la política. "Animo a tothom a interessar-se per la política, és una de les activitats més meravelloses que hi ha al món, és important que valorem la política en un moment on hi ha molt interès a desprestigar-la".

Ja entrant en debat, Hereu ha dit que és possible passar de la política a una altra vida si es fa amb "no nostàlgia i amb un projecte d'il·lusió". "La meva declaració d'independència va ser fer-me autònom" ha dit. Mantenint un to una mica humorístic durant tot el discurs, ha agraït haver estat alcalde de Barcelona hi ha assegurat que està "encantat d'haver deixat la política i viure una nova vida". "He estat alcalde de Barcelona i és de les coses més meravelloses que hi ha", ha remarcat. "Els 14 anys de l'ajuntament són un període fantàstic però un període més", ha afegit.

Imma Mayol, exregidora de l'Ajuntament de Barcelona (ICV), companya de carrera política d'Hereu, ha dit que "no és fàcil la transició, des d'un punt de vista professional". "Si has estat a l'esquerra i no ets ni rica ni funcionaria no és fàcil", ha afegit. També ha volgut remarcar que per tal de fer un traspàs normalitzat és important haver tingut una vida professional abans de dedicar-se a la política. Ella, ha explicat, va exercir com a psicòloga més de 10 anys abans d'ocupar cap càrrec. Responent a la mateixa pregunta, si hi ha vida després de la política, l'exdiputat al Parlament per ERC, Joan Puigcercós, ha dit que "si que hi ha vida i s'agraeix mot el pas a la privacitat" el problema, segons Puigcercós, és per aquells que "s'han aprofitat dels privilegis del càrrec".

El periodista Ferran Espada, encarregat de moderar aquesta tercera taula de la Universitat Progressista d'Estiu de Catalunya d'aquest 2015, ha llençat als ponents cinc qüestions que als seus ulls es fan difícils a l'hora de deixar la política: el poder de decisió, els equips i recursos, el focus mediàtic, la intensitat del treball i el cotxe oficial.

Respecte al primer punt, Hereu ha dit que "el poder és inherent al càrrec no a la persona". "Voldria desmitificar, les coses són més normals, tens poder perquè te'l atorga el ciutadà" ha volgut clarificar.

Per la seva banda Imma Mayol ha sintetitzat aquest punt dient que "el poder de decisió va associat a la responsabilitat, i és una cosa que pesa". Sobre els privilegis del càrrec ha dit que "el cotxe oficial no és cap problema perquè a mi m'agrada molt caminar". Hereu s'ha mostrat convençut quan ha afirmat que estar segur que l'Ada Colau acabarà utilitzant cotxe oficial "per pragmatisme". Per la seva banda, Puigcercós ha dit que, "el que has de ser conscient -quan deixes la política- és que comences una nova vida i has de baixar 3 o 4 graons, si cal 5 i això per alguns és molt difícil.

Puigcercós, en la descripció de les dificultats que van lligades a aquest canvi de vida ha explicat que "hi ha una serie de condicionants que fan difícil el retorn, "costa deixar la política primer perquè la inserció laboral és difícil, és tornar a treballar en un altre àmbit". I seguint amb aquesta línia s'ha posicionat a favor de què persones expertes en algun tema treballin en altres

àmbits relacionats, però ha assegurat que ell s'hi ha negat. "He dit que no a algunes feines perquè sabia que el meu nom els perjudicava".

Presentació del llibre *La formació d'una identitat*, de Josep Fontana

Josep Fontana: "Seguirem fidels a la tradició"

L'historiador i professor emèrit de la UPF Josep Fontana ha participat en l'última taula d'aquest dimecres per presentar el seu llibre "La formació d'una identitat" deixant clar que el que vol és incentivar la reflexió més que el debat. En la seva ponència ha fet un repàs als punts més destacats del llibre que expliquen la creació d'una identitat pròpia catalana que ha transcorregut i s'ha anat configurant al llarg dels anys.

"L'experiència ens diu que podem mantenir l'esperança, que siguin quins siguin els resultats seguirem fidels a la tradició lluitant per reclamar els drets democràtics i combatre contra governs com els que ara estem patint", ha sentenciat.

Joan Manuel Tresserras, professor de la UAB, ha estat l'encarregat de presentar l'obra i el seu autor i ha dit que es tracta d'un llibre "d'una gran profunditat, una referència fonamental, una obra important". "Parla de les experiències històriques que han conformat la identitat col·lectiva i la cultura dels seus ciutadans", ha explicat per aquells que encara no l'han llegit. "No tenim cap obra comparable, la tria de documents primaris esmentats la fan única" ha dit Tresserras.

Fontana ha remarcat que l'objectiu no era fer una síntesi tradicional d'història de Catalunya. "No volia fer una història de contes, ni explicar batalles, els herois de la meua història havien de ser la gent, és l'única forma en què jo ser dir-ho", ha reflexionat.

Ha explicat que la idea d'aquest relat i la recopilació de tots els documents que incorpora sorgeix quan es comença a preguntar per les inquietuds de la ciutadania en alguns moments de la història, inquietuds lligades al tema de la identitat. "Els manifestants de 1077 com havien desenvolupat el sentiment de catalanitat havent viscut 40 anys sota el franquisme?", ha dit que es va preguntar. "El que m'interessava era explorar el corrent subterrani per sota els reis i les batalles" ha afegit.

Tresserras ha destacat que és un llibre que va més enllà, ja que es planteja, no només qui som reflexionat des de dins, sinó qui som fora "com ens veuen, com ens han vist?, particularment l'administració espanyola, el llibre conté molta documentació precisa", ha esmentat. I ha acabat recomanant la seva lectura i assenyalant que "el debat conceptual es va renovant en tota l'obra, sobretot el de la nació".

Dijous 2 de juliol

“El discurs de la por”

Els especialistes desmunten els tòpics sobre el gihadisme i remarquen la importància de combatre el feixisme

El discurs de la por s’ha instal·lat a Occident. En aquest context el periodista Bertran Cazorla, la professora de la UB Dolors Bramón i David Minoves, de la Unitat Contra el Feixisme i el Racisme han coincidit a desmuntar alguns tòpics.

Dolors Bramón ha advertit que “la por la fan els mitjans” quan parlen de l’Estat Islàmic. “Ens van donant unes mesures territorials que ens fan més por del que ens haurien de fer. El pretès Estat Islàmic són un conjunt de poblacions, la resta és sorra”, ha assegurat.

Segons la professora del Departament de Filologia Semítica de la UB “l’Estat Islàmic és perillós pel discurs que s’estan muntant”. “Els volen terroritzar el personal, sigui cristià, sigui islàmic o jueu i que consti que mai han intentat un atac contra Israel”, ha matisat. També ha volgut desmuntar el tòpic que aquesta organització terrorista és el nou Al Qaeda. “Els seus plans són molt diferents d’Al Qaeda. Al Qaeda pretenia tenir cèl·lules disperses pel món, l’Estat Islàmic vol crear un territori gran, de veritat, que s’ampliï a tot el món. Volen islamitzar tot el món.”, ha explicat.

Amb tot, Bramón ha volgut fer un aclariment sobre la terminologia: “En 22 ocasions la paraula gihad figura a l’Alcorà com a significat d’esforç i només en 10 ocasions es refereix a un enfrontament bèl·lic”. En aquest sentit també ha indicat que en moltes ocasions s’utilitza de manera errònia el terme “gihad” i ha matisat sobre el grup terrorista que “ni és estat, ni és islàmic, ni és califat i la nomenclatura occidental mostra incultura”.

Per la seva banda el periodista Bertran Cazorla ha incidit sobre els tòpics relacionats amb l’èxit polític de formacions populistes. “És un tòpic pensar que Plataforma per Catalunya o l’Albiol hagin tingut èxit perquè en una situació de crisi la gent necessita una explicació al patiment econòmic”, ha dit.

Segons la seva tesi, des de l’inici de la crisi, “com més preocupada està la gent per l’atur més despreocupada està pel que fa el ve”. També ha explicat que des del 2011 Plataforma per Catalunya ha patit una davallada electoral. “La davallada és una evolució sostinguda en el temps”, ha explicat. El periodista ha assenyalat que en poblacions com Rubí, Sant Adrià, Cornellà o Badalona, allà on “hi ha hagut discurs d’odi del PPC” el partit ha perdut regidors.

Per últim, David Minoves ha subratllat que qui situa el discurs de la por és el feixisme. Amb tot, però ha matisat que “aquell feixisme de la Falange Española de las JONS, que encara és legal a Espanya, no és el perill, el perillós és el que ha canviat de relat i ha trobat el seu discurs en la islamofòbia”. Minoves també ha criticat que just després de les eleccions del 2011 “es va estendre una mena de por que sortia de la incapacitat de regidors de l’esquerra per donar resposta al missatge xenòfob, fet que va normalitzar el seu discurs”. Avui, la islamofòbia “és l’eina que utilitza el feixisme per créixer”, segons ha dit. “En aquestes eleccions hi ha hagut una contaminació del discurs per part del PP però també de Ciutadans. L’esquerra ha de recuperar la capacitat de fer pedagogia”, ha subratllat.

“Quins projectes comuns?”

L'esquerra política conflueix en la necessitat d'una Catalunya social més justa i sobirana però divergeix sobre els camins per aconseguir-ho

Amb la mirada posada en el 27S, representants de l'esquerra política han debatut aquest dimecres sobre quins projectes comuns tenen els seus partits. Joan Herrera (ICV), Miquel Iceta (PSC), Oriol Junqueras (ERC), Gemma Ubasart (Podem), Quim Arrufat (CUP) i Joan Josep Nuet (EUiA) s'han trobat en el debat “Quins projectes comuns?” pocs mesos abans de les eleccions autonòmiques.

Si bé tots els partits han coincidit en la necessitat de construir una Catalunya més justa i menys desigual i en reconèixer que cal canviar el marc actual de les relacions entre Catalunya i Espanya, les diferències sobre com fer-ho s'han fet evidents durant el debat. El diputat de la CUP Quim Arrufat ha insistit a destacar que “si volem resultats diferents s'han de fer coses diferents” i ha advertit del perill de “reproduir esquemes amb uns límits ja coneguts”. Segons ha dit, cal que Catalunya tingui “veu pròpia” i “l'autonomia no permet fer front a les causes de la crisi”. “El 27S han de ser unes eleccions de tipus excepcional, hem d'aspirar que les diferents majories que puguem sumar apostin per una ruptura política”, ha sentenciat.

Per la seva banda, el president d'ERC Oriol Junqueras ha apostat per defensar una Catalunya independent demanant un “exercici de realisme”. Junqueras ha centrat bona part de la seva intervenció a donar dades. “L'estat espanyol té un deute d'un bilió d'euros i continua generant dèficit cada any. Això canviarà perquè hi hagi un canvi de majories a l'estat espanyol? La resposta és no”, ha assegurat. Junqueras ha insistit de forma reiterada que la via per aconseguir els objectius socials i la sobirania és la independència.

Sobre aquest darrer punt, el primer secretari del PSC Miquel Iceta ha discrepat. Segons ell, si bé reconeix que “la relació de Catalunya amb Espanya no és sostenible”, l'aposta ha de ser per una Espanya federal. Una proposta que Junqueras ha qüestionat i ha preguntat si hi ha cap previsió d'una majoria qualificada suficient per reformar la constitució. Per la seva banda, Gemma Ubasart, secretària general de Podem Catalunya ha demanat una “reorganització del règim” ja que ha reconegut que hi ha “una crisi territorial evident i que l'estat de les autonomies del 78 ha fracassat”.

Joan Herrera ha explicat que per ICV un dels eixos d'actuació és el nacional: “Ni renunciem al referèndum ni el canviem per unes eleccions anticipades. És una carrera de fons que guanyarem”, ha dit i ha recordat que “en aquest país som una àmplia majoria els que reclamem la sobirania i decidir sobre el futur.”

Sobre les possibles aliances polítiques de cara al 27S Iceta ha assegurat que “les esquerres a Catalunya només governen quan s'entenen i es posen d'acord.” “Hem d'intentar que una majoria d'esquerres plural arribi al govern”, ha dit el primer secretari del PSC. “Per poder materialitzar el canvi polític ens cal guanyar eleccions”, ha assegurat la secretària general de Podem Catalunya, qui ha recordat que “Podem neix com una palanca de canvi” i ha demanat a la resta de partits una aliança política “que vagi més enllà de la suma de sigles”. “Hem de fer un pas enrere com a partits i donar un gran protagonisme a lideratges socials”, ha afegit.

En la mateixa línia ha parlat el coordinador nacional d'ICV. Joan Herrera ha subratllat que el que és “arriscat” és no arriscar i ha assegurat aspirar a una nova hegemonia: “cal un nou actor que cal que construïm amb molta altra gent. Hi ha d'haver protagonisme ciutadà”, ha coincidit amb Ubasart. També ha abraçat la idea Joan Josep Nuet, d'EUiA, qui ha apuntat que el 27S ha

de ser “una jornada de canvi, participació i alegria” i que la millor manera d’anar-hi és “participant amb una candidatura unitària que trasbalsi el país”. “Cal caminar junts perquè així anem molt més lluny”, ha afegit Herrera.

“Periodisme i compromís”

Periodistes d'esquerda i nous mitjans; el periodisme compromès

Els periodistes Sergi Picazo, Jesús Rodríguez i Rosa Maria Calaf han qüestionat durant el primer debat de la tarda el model tradicional del periodisme que impulsen els mitjans convencionals de la mà de poders públics i privats. "Els mitjans tradicionals avui han perdut credibilitat", ha esmentat Sergi Picazo (Crític), i ho ha explicat dient que "els periodistes hem estat tant aprop del poder que la gent ens ha confós". Com a exemples ha parlat de La Vanguardia, El Periodico o TV3, tres mitjans que segons ell estan molt lligats a línies polítiques. "Un dels problemes que fa que la credibilitat sigui la que és, és la censura o l'autocensura", ha especificat.

Rosa Calaf coincidia amb Picazo en què els mitjans no sempre ho expliquen tot. "Ens volen fer creure que estem informats" ha dit, i ha parlat de la manipulació de la informació assegurant que "tot el qui pot ho fa". "Els fets no es posseeixen, són els que són i no els podem amagar" ha reivindicat Calaf.

Però malgrat les crítiques al periodisme que domina el país els tres periodistes han coincidit en admetre que un nou periodisme, independent i lliure, està traient el cap i està guanyant terreny. "Hi ha dues solucions: convertir-se en periodista d'esquerda en els mitjans convencionals i batallar o construir mitjans amb lògiques diferents", ha dit Sergi Picazo, qui de fet ha impulsat Crític, juntament amb altres periodistes, una mitjà de periodisme d'investigació. Nous mitjans que segons Jesús Rodríguez estiguin "governats pels periodistes i subscriptors" i en cap cas pel poder públic o privat. Jesús Rodríguez és periodista de La Directa, una mitjà que porta nou anys fent informació des d'aquesta òptica llibertaria i, com Crític, actua com a fiscalitzador del poder.

Entre les receptes necessàries perquè aquests mitjans funcionin correctament han apuntat la transparència en els seus comptes, no tenir deutes amb bancs ni entitats de cap tipus, rendir comptes al lector i fer-lo partícip i ser fiscalitzadors del poder.

Jesús Rodríguez (La Directa), seguint amb la crítica al periodisme dels grans mitjans tradicionals, ha confessat que es va començar a dedicar a aquesta professió per entendre "per què el periodisme era allò que nosaltres vivíem com a manipulació". Aquest periodista, que ha dedicat la seva carrera professional a mitjans independents, ha anat una mica més lluny afirmant que "no només veiem que hi havia tota una maquinària d'interessos que feia que hi hagues un biaix informatiu sinó que teníem un enfrontament amb molts periodistes, els qui qualifico de casta periodística". "Hi ha una xarxa clientelar de relacions que facilita que els periodistes que callen tinguin bona posició, i la feina assegurada", ha afegit.

Tot i que ara estem en l'era de les noves tecnologies, Rosa Maria Calaf ha alertat que viure en una democràcia i tenir pluralitat de mitjans a l'abast no és garantia de llibertat informativa. "Ens han fet creure que els mitjans són lliures i els lectors no s'han de preocupar perquè creuen que ja els expliquen el que passa, però no és veritat, som extraordinàriament vulnerables per ser manipulats, hem acceptat un pensament únic", ha manifestat preocupada fent referència als mitjans convencionals.

Presentació dels llibres *Hegemonías. Crisis, movimientos de resistencia y procesos políticos*, de Xavier Domènech i *Construir pueblo. Hegemonía y radicalización de la democracia*, d'Iñigo Errejón

Xavier Domènech i Iñigo Errejón reflexionen sobre la crisi d'hegemonia

El professor d'història Xavier Domènech i el secretari polític de Podem Iñigo Errejón han coincidit aquest dijous a la UPEC per presentar els seus respectius llibres, *Hegemonías. Crisis, movimientos de resistencia y procesos políticos* (X. Domènech) i *Construir pueblo. Hegemonía y radicalización de la democracia* (I. Errejón).

Domènech ha encetat la presentació posant sobre la taula una idea relacionada amb una idea partint de les reflexions del llibre d'Errejón: existeix "una crisi de legitimitat del sistema que posa les bases i la possibilitat de construir una hegemonia alternativa".

"Normalment es planteja la dicotomia de l'espai dels moviments socials i l'espai de la política institucional. Hi ha una idea molt interessant de l'Iñigo que és que en realitat la institucionalitat és un espai de construcció del moviment social", ha destacat Domènech. L'altra gran reflexió, segons Domènech, té a veure amb la construcció d'allò social des d'allò polític i viceversa. "Políticament no hi ha posicions donades, les posicions es transformen", ha dit.

Errejón, que ha definit el llibre com "un llibre estrany però honest" ha explicat que és una obra escrita a cavall de l'experiència i l'onada política en la qual Podem és un actor central. Coincidint amb Domènech, Errejón ha subratllat que "cap fet té significat per si mateix" i ha explicat que en el llibre hi ha una preocupació central, que és que hi ha actors que aconseguen que el seu projecte de vida, la seva forma d'organitzar la societat sigui la forma d'organitzar-la". "La política transformadora produeix espais que abans no hi eren", ha dit.

"Quin tipus de polítiques podem fer? La resposta és una resposta socialdemòcrata. Estem en una fase politicista però ens estem oblidant massa de qui es aquesta crisi i cap a quin tipus de societat anem", ha posat també sobre la taula Domènech. Respecte el moment actual Domènech ha confessat: "Tinc l'esperança que sapiguem fer coses diferents de les que fem ahir i que demà haurem de fer coses diferents de les que fem avui". "Si estem en una finestra d'oportunitat curta hem d'actuar abans que es tanqui però també hi ha un carril llarg", ha afegit Errejón.

A *Hegemonías. Crisis, movimientos de resistencia y procesos políticos* Xavier Domènech analitza els vells i nous moviments de resistència com el 15M i radiografia la crisi d'hegemonia i els seus efectes en les dretes i les esquerres. A *Construir pueblo. Hegemonía y radicalización de la democracia* Errejón reflexiona sobre l'esquerra i noves maneres de pensar la política, recollint també les idees de Chantal Mouffe i Ernesto Laclau,

Divendres 3 de juliol

“La sobirania popular enfront del TTIP”

Què hi ha darrere del TTIP?

En la primera taula del divendres de la UPEC Mònica Vargas, Adoración Guaman i Cecilia Gefaell han fet una radiografia de les característiques més importants dels nous tractats internacionals que s'estan negociant, en especial el TTIP. Les tres han coincidit en afirmar que cal aturar el TTIP perquè vulnera la sobirania popular i va en contra dels interessos socials.

El TTIP, que com ha explicat Cecilia Gefaell (ATTAC-Catalunya) s'està negociant des de 2012, segons els arguments dels negociadors suposa l'eliminació de barreres aranzelàries per simplificar les vendes. Per Cecilia Geafell però, aquest argument és una trampa, ja que les barreres aranzelàries, ha explicat, ja són molt baixes. "El verdader objectiu és imposar la reducció i eliminació de polítiques que siguin útils pel comerç", ha dit.

Per la seva banda, i en la mateixa línia, Adoración Guaman, professora de dret del treball de la Universitat de València, ha explicat els objectius veraders que per ella persegueix aquest tractat: "l'objectiu fonamental és la reubicació del poder polític i econòmic, una subversió de la sobirania popular". També busca "la producció de normes fora dels nostres organismes per promocionar inversions mitjançant normes que es recolzin en la inversió estrangera", ha esmentat. I ha dit que el TTIP persegueix un objectiu polític, ja que "està canviant la ubicació del poder per traslladar-lo a unes altres mans".

També ha senyalat que darrere del TTIP hi ha un objectiu geopolític, perquè el tractat es planteja "en un moment en què és necessari parar l'expansió de Xina i Rússia". I per últim, l'objectiu ideològic hi és, ha dit, per imposar "els estàndards occidentals com si fossin els millors del món".

"Quan es parla de lliure mercat és per ells la llibertat d'especular, el TTIP insisteix a organitzar la seva supremacia del dret del comerç" ha volgut recordar Cecilia Gefaell, que ha afegit que el TTIP vol liberalitzar encara més el mercat i l'especulació.

La tercera integrant de la taula, Mònica Vargas, de la Plataforma No al TTIP, ha recordat que no només s'està negociant el TTIP sinó que hi ha altres tractats internacionals que estan sobre la taula com el TISA, l'acord pel comerç de serveis, o el CETA, el tractat de lliure comerç entre la UE i Canadà. Sobre aquest últim Guaman ha dit que "és el més perillós perquè ja s'estan acabant les negociacions".

Tot i els efectes negatius d'aquest tractat Vargas ha volgut posar sobre la taula una nota d'esperança. "El meu 'Sí que es pot' no és per res retòric, tots junts podem parar el TTIP". I per reforçar aquest optimisme ha posat com a exemple l'intent de privatització del negoci de l'aigua a Bolívia, el seu país d'origen. On, ha explicat, gràcies a una lluita intersectorial aquesta privatització es va poder aturar.

Cloenda a càrrec de Vicenç Navarro i lliurament dels premis UPEC2015

Vicenç Navarro reivindica que el tema central de Catalunya és la situació social de desastre social

“Aquest any el tema central de Catalunya és la situació de desastre social”, ha començat dient el catedràtic de Ciències Socials de la UPF Vicenç Navarro, que ha criticat que s’estigui utilitzant la bandera i que “partits que estan recolzant el govern es presentin com els grans alliberadors de Catalunya”. Navarro ha estat l’encarregat de fer la conferència de cloenda de les jornades de l’UPEC d’aquest any amb una reflexió final que ha posat l’èmfasi en “Una crítica a les esquerres catalanes”.

Navarro ha ofert una conferència il·lustrativa amb dades i reflexions sobre la situació de crisi actual. “Què passa a Catalunya? Tenim un atur elevadíssim, molt marcat entre els joves, un grau de pobresa enorme. Mirem punt per punt i estem a la cua d’Europa”, ha recordat.

Alguns dels elements clau, segons ha destacat, són el descens de salaris, l’augment de la desocupació, la dilució de la protecció social, la reducció de la despesa social o la privatització de les transferències. “El gran debat però no és sobre la situació, és el perquè passa aquesta situació”, ha matisat Navarro, que ha volgut deixar clar que “hi ha alternativa”.

“Que el president del BCE ens digui que això de l’Europa social és insostenible és preocupant”, ha avisat i ha explicat que Espanya, com Irlanda, Grècia o Portugal, tenen les majors desigualtats de la UE. “Són estats pobres amb poca dimensió social.”, ha dit i ha posat com a exemple que si bé un de cada 4 suecs treballa en educació, sanitat o altres serveis bàsics, a Catalunya no arribem a 1 de cada 10.

També ha estat crític amb la terminologia que sovint utilitzen o no utilitzen els mitjans. “Gairebé cap polític parla de classe treballadora, hi ha un enorme control de classe a Catalunya”, ha senyalat i ha animat els sindicats i la gent a que emprenguin el poder. “Tampoc es parla de com es va fer la integració dins la UE, la manera com es va fer l’euro va ser a costa de la Catalunya i l’Espanya socials”, ha assegurat.

Per ell és important subratllar que “no hi ha res més semblant a la dreta espanyola que la dreta catalana” i en aquest sentit ha volgut recordar que quant a despesa social el Tripartit va donar-hi prioritat. Navarro ha insistit a desmuntar el tòpic que “vivim per damunt de les nostres possibilitats” i ha mencionat que, per exemple, tot i que Catalunya és més rica que la mitjana de la UE15, la despesa per habitant és només el 73% de la despesa social de la UE15. “Estem a la cua de l’Europa social, la despesa sanitària per habitant és de les més baixes d’Europa”, ha destacat.

També ha volgut emfasitzar que és la dona és qui pateix el gran dèficit de l’Europa social i ha avisat de cara a un procés independentista que “la transició ens pot portar a una Catalunya igual que la d’ara i que això dependrà molt de qui estigui en aquesta transició. “Qui controla el procés controla el resultat final”, ha advertit.

En acabar la conferència, el secretari general de la UGT a Catalunya, Josep Maria Àlvarez ha afegit que “és un moment important per poder debatre des de l’esquerra i la majoria dels treballadors”. “Hi ha alternatives i cada dia està més clar que el camí és la lluita i els qui creuen que els temes socials es poden resoldre per la via de les modificacions legislatives s’equivoquen”, ha dit.

La UPEC premia a l'Isma i el Dani i a BarnaSants

Després de la sessió de cloenda a càrrec de Vicenç Navarro s'han lliurat els premis a l'Isma i el Dani i a BarnaSants.

L'Isma, que ha recollit el premi en nom de tots dos, ha volgut fer un agraïment "a tots aquells que han estat allà". "Han estat tres anys durs", ha dit emocionat mentre ha explicat com els hi ha afectat la seva vida acadèmica. "El nostre cas és un de tants. Estem en moments molt interessants i seguirem lluitant", ha afegit.

Després ha estat David Minoves qui ha donat el premi a Pere Camps en representació de BarnaSants. "Pere Camps es va comprometre quan pocs es comprometien contra el discurs de la por. Va fer de la cultura l'arma més potent que pot tenir qualsevol societat". Per la seva banda, Camps ha admès estar molt emocionat de rebre el premi en el lloc on es va formar com a sindicalista: "Tinc molt clar quan faig les coses d'on vinc". Camps també ha reivindicat el paper de la cultura: "La cultura hauria d'estar a primera línia dels nous governs municipals. És una eina fonamental per la transformació".

En total han assistit 2.100 persones a les jornades de l'UPEC, segons ha dit el seu rector Jordi Serrano, que ha agraït la participació dels ponents, del públic, dels membres de la junta, de tot l'equip de l'organització i també dels sindicats. "Morirem lluitant o viurem lliures", ha dit Serrano tancant les jornades citant Lord Byron.